Streszczenie

Praca pt. *Fenomenologia gry wideo w perspektywie ontologii dzieła sztuki Romana Ingardena* przedstawia rezultaty badań ontologicznych poświęconych grom wideo. Przywołane w niej zostają argumenty na rzecz uznania gier wideo za przedmioty intencjonalne o trójwymiarowej budowie. W świetle pluralizmu stanowisk oraz używanych terminów związanych ze statusem ontologicznym gier wideo w dyskursie *game studies* praca służy jako brzytwa Ockhama i oferuje jednolitą siatkę pojęciową pozwalającą na opisanie licznych zjawisk związanych z grami wideo.

Jako podstawę badań przyjęto metodę fenomenologiczną, a także koncepcje ontologiczne i teorię dzieła sztuki Romana Ingardena. Uzupełnione zostały one metodami oraz definicjami proponowanymi zarówno przez klasycznych badaczy gier, jak Huizinga i Caillois, jak i współczesnych badaczy z dyscypliny *game studies*. Odwołano się także do koncepcji ciała Maurice'a Merleau-Ponty'ego.

Praca składa się z trzech rozdziałów. Pierwszy rozdział obejmuje zagadnienia metodologiczne oraz stworzenie definicji gier wideo. Drugi rozdział dotyczy uzasadnieniu tezy o intencjonalnym charakterze bytowym gier wideo oraz przedstawia dwa spośród trzech wymiarów: warstwową strukturę oraz porządek następstw. Trzeci rozdział obejmuje zagadnienia wykraczające poza ramy teorii dzieła sztuki Ingardena. Przedstawia koncepcję trzeciego wymiaru obejmującego systemowy charakter gier wideo, a także opisany zostaje w nim proces obcowania z grami wideo uzupełniony przez jego techniczny oraz cielesny aspekt.

Zrealizowano wszystkie zadania pracy. Przedstawiono dowód na intencjonalny charakter bytowy gier wideo oraz wykazano, że posiadają one trójwymiarową budową. Odwołując się do koncepcji opisującej relację dzieła z podstawą bytową wskazano, że gry wideo łączą ze środowiskiem komputerowym niespotykane w przypadku dzieł sztuki więzi, które skutkują koniecznością przeprowadzenia konkretyzacji technicznej. Przedstawiono także rolę ciała w procesie odbioru gier wideo. Przeprowadzone badania ukazały ograniczenia koncepcji Ingardena, lecz jednocześnie pokazały, że niektóre z nich są wciąż aktualne, chociaż wymagały odpowiednich modyfikacji.